

УДК 65.015

Amit Kumar

Assistant Professor

Department of commerce and business management Integral University

Lucknow India

Сергій Олександрович ТКАЧЕНКО,

кандидат економічних наук, доцент,

завідувач кафедри соціальних та економічних дисциплін факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ СУБ'ЄКТА ГОСПОДАРЮВАННЯ

Для істотного підвищення ефективності діяльності важливо, щоб система управління функціонувала як єдиний механізм при досягненні запланованих цілей. Поняття «механізм», визначається як система, устрій, що визначає порядок будь-якого виду діяльності, що має певну автономність

Отже, при використанні поняття «механізм» передбачається створення системи, що забезпечує постійний керуючий вплив та спрямована на досягнення певних результатів діяльності.

Організаційно-економічний механізм представляє систему методів, способів і прийомів формування й регулювання відносин об'єктів із внутрішнім і зовнішнім середовищем, що має певну інтеграційну, синергетичну складову та визначаються характером дій щодо організації управління, а саме:

- утворенням, створенням, формуванням сукупності взаємозалежних взаємодіючих частин об'єднання яких обумовлено цілями керуючої системи;
- формуванням елементів підсистем керуючої системи;
- забезпеченням внутрішньої впорядкованості, погодженості, взаємодії диференційованих і автономних частин керуючої системи;
- приведенням у відповідність керуючої системи і її елементів з місією, цілями й характером об'єкта управління, в т.ч. адаптацією до зовнішнього середовища.

Традиційні методи, управління не можуть забезпечити ефективний взаємозв'язок окремих сфер і етапів процесу й не враховують комплексний характер щодо їх впливів, що актуалізує розробку й конкретизацію організаційно-економічного механізму управління підприємств, що сприятиме реалізації стратегії і досягнення цілей на базовому та зовнішніх ринках.

Основні принципи розробки організаційно-економічного механізму управління можна сформулювати як систему визначення функціональних блоків, завдань і заходів підсистем, необхідних для реалізації всіх об'єднаних функціональних процесів, де кожному функціональному блоку відповідає певна група цілей і завдань, які можуть бути деталізовані до конкретних заходів. Таким чином, управління буде здійснюватися через уже нові або існуючі функціональні підсистеми, що дозволяє підвищити ефективність зовнішньоекономічної діяльності.

У зв'язку із цим під організаційно-економічним механізмом керування розуміється система забезпечення взаємозалежної діяльності функціональних підрозділів у межах установленої організаційної структури, ефективного планування й оптимального розподілу й комбінації стратегічних ресурсів з метою досягнення бажаного результату реалізації стратегії розвитку. Система управління взаємозалежна із процесами, що відбуваються на підприємстві, і перебуває з ними у взаємодії та взаєморозвитку. Система керування інтегрується в управління підприємством, що, у свою чергу, забезпечує гнучкість, динамічність, безперервний розвиток, погодженість формальних і неформальних відносин.

На нашу думку, організаційно-економічний механізм, як спосіб функціонування системи управління може бути представлений наступними підсистемами-блоками:

- вибір стратегій розвитку;
- досягнення управлінської синергії в рамках корпоративного менеджменту;
- удосконалювання планування в системі підприємства й визначення цін виробництва;
- розвиток маркетингових досліджень ринків продажів і закупівель, розробка реклами й комерційних цін;
- інформаційне забезпечення в системі корпоративного менеджменту й моніторингу;
- розробка системи адаптації й розвитку персоналу;
- організація сервісного обслуговування й формування дилерської мережі;
- розвиток фінансового менеджменту й системи розрахунків з контрагентами.

Одержано 22.10.2020

УДК 351.82

Оксана Анатоліївна ФЕДОРЕНКО,

молодший науковий співробітник

наукової лабораторії з проблем протидії злочинності ННІ №1

Національної академії внутрішніх справ

ВИЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ ПІД ЧАС ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Основним засобом протидії неефективній державній політиці в державному секторі економіки та її високій корумпованості виступила реформа публічних закупівель, яка регулюється низкою нормативно-правових рішень.

Публічні закупівлі – це придбання товарів, робіт і послуг, які здійснюють за кошти платників податків. Вони дозволяють органам влади та їхнім структурним підрозділам забезпечувати функціонування держави [1].

Від правомірності функціонування всіх ланок бюджетної системи та законності дій учасників бюджетного процесу залежать обсяги фінансування державних цільових програм та рівень соціального захисту населення.

Переведення закупівель в електронну площину стало для України як можливість розбудови підзвітної, прозорої країни. Проте разом з тим, концентруючи величезні суми ввірених коштів, сфера публічних закупівель, виступила і виступає зоною для здійснення розкрадань, що сприяють не ефективному та раціональному використанню державних коштів.

Корупція в системі державних закупівель призводить до колосальних фінансових втрат, та зниження ефективності використання державних фінансових ресурсів та стабільної економічної системи держави.

Економічна безпека системи публічних закупівель впливає на національну безпеку держави, а виникнення корупційних ризиків є однією із самих вагових і в водночас самою не вивченою загрозою економічній безпеці системи закупівель в цілому.

Тому здійснення оцінки корупційних ризиків публічних закупівель є необхідним кроком у запобіганні порушень антикорупційного законодавства та доброчесного використання публічних фінансів, які ми з вами сплачуємо у вигляді податків[2].

Під корупційними ризиками розуміються законодавчі, нормативно-правові, адміністративні, організаційні, а також інші фактори при здійсненні процедури публічних закупівель, що сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень.